

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-55/22-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlangi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja V. Š. iz O., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., u predmetu radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 24. ožujka 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/21-01/961, urbroj: 401-01/10-22-4 od 14. siječnja 2022.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba koju je tužitelj izjavio protiv rješenja O.-b. županije: klasa: UP/I-008-04/21-01/2, urbroj: 2158/1-08-21-2 od 24. studenog 2021., u dijelu kojim je odbijen zahtjev tužitelja kojim je tražio specifikaciju poziva za službeni mobitel župana za lipanj, srpanj i kolovoz 2019.
2. Protiv ovog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor jer smatra da je doneseno na temelju pogrešne interpretacije domaćih zakona i pozivanjem na neusporedivu sudsku praksu Europskog suda za ljudska prava u predmetu Lüdi protiv Švicarske iz vremena prije nego što je RH ratificirala konvenciju. Ističe da mobiteli ne služe isključivo za razgovor između dvije osobe već se njime mogu plaćati različite robe i usluge koje nisu predviđene proračunom kao što je parkiranje privatnih automobila, pozivi redakcijama raznih lokalnih TV, naručivanje pjesama, proricanje budućnosti, slanje sms s brojem računa trgovačkih centara u nagradnim igrama, pozivanje broja 060 u raznim humanitarnim akcijama, glasovanje u raznim anketama ili plaćanje privatnih računa i dr. Ističe da je Zakon o pravu na pristup informacijama jedan od glavnih antikorupcijskih alata koji prema članku 16. stavku 3. poreznim obveznicima omogućuje pristup informacijama u vezi raspolaganja javnim sredstvima. Ističe da nije zahtijevao transkripte telefonskih razgovora nego gotovu informaciju sa specifikacijom poziva brojeva telefona, mobitela i slanja sms zbog čega je neprihvatljivo pozivanje na presudu Lüdi protiv Švicarske. Poziva se na članak objavljen na internetskim

stranicama tuženika kojim je Europska pravobraniteljica poručila da javnost može zatražiti i dobiti na uvid čak i sms-ove koje je predsjednica Europske komisije izmjenjivala s direktorom P. Navodi da je iz ove informacije svakako razvidno i vrijeme slanja sms poruka što je tuženiku neprihvatljivo pri čemu nije obrazložio kakva je razlika po identitet i osobne podatke osobe koju je župan nazvao ovisno o vremenu poziva. U odnosu na preporuku Europske pravobraniteljice smatra da je do ove preporuke tajnost dopisivanja podrazumijevala da treći ne smije saznati sadržaj pisma, sms ili telefonskog razgovora. Pozivanje tuženika na Zakon o kaznenom postupku smatra promašenim, kao i pozivanje na Ustavom zajamčenu slobodu i tajnost dopisivanja, koja se prvenstven odnosi na uskraćivanje slobode dopisivanja zatvorenicima i zarobljenicima koji ta prava imaju prema međunarodnim konvencijama i protokolima. Ističe da vrijeme poziva nije jedan od identifikatora koje tuženik spominje u okviru opće Uredbe o zaštiti podataka te navodi da ne može saznati identitet i osobne podatke fizičke osobe koja je nazvana službenim mobitelom ukoliko fizička osoba odluči svoj identitet zaštititi na način da ne dopusti mobilnom operatoru objavu broja pretplatnika na javno dostupnom imeniku. Navodi da je iz dobivene preslike računa teleoperatora za srpanj 2019. godine vidljivo da je plaćena usluga parkinga, naknada za usluge izvršenja platnih transakcija, a na teret županijskog proračuna plaćene su i usluge, "pozivi po posebnoj tarifi – naplata po pozivu". Smatra da informacije o ovim troškovima trebaju biti javno dostupne, a kako se radi o raspolaganju javnim sredstvima prema odredbi članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, test razmjernosti nije se smio niti provoditi. Navodi da tuženik citira ovu zakonsku odredbu, ali iz osporenog rješenja ne proizlazi je li test razmjernosti proveden ili ne zbog čega se osporeno rješenje ne može ispitati te ne nalazi razumno obrazloženje zašto ne bi prevladao javni interes da javnost zna kako župan raspolaže javnim sredstvima ukoliko je test razmjernosti proveden. Navodi da iz dostavljenog računa javnost može doći samo do informacije o iznosu potrošenog javnog novca, a bez dostavljene specifikacije krši se načelo potpunosti informacije u smislu članka 7. Zakona o pravu na pristup informacijama. Ukazuje na činjenicu da je ugovorom o usluzi mobilne telefonije naveden popis pretplatničkih brojeva pri čemu tuženik nije obrazložio zašto jedan popis pretplatničkih brojeva koji čini sastavni dio tog ugovora nije zaštićeni osobni podatak, a drugi popis pretplatničkih brojeva (specifikacija poziva), koji proizlazi iz tog istog ugovora treba biti zaštićeni osobni podatak. Ustraje kod žalbenog navoda prema kojem je prvostupanjsko rješenje donijela neovlaštena osoba te predlaže da Sud tužbeni zahtjev usvoji, poništi rješenje tuženika i naloži tuženiku da tužitelju naknadi trošak ovog postupka.

3. Sukladno odredbi članka 32. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) tužba je dostavljena na odgovor tuženiku.

4. Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojim u cijelosti ostaje kod razloga na kojima je temeljio osporeno rješenje.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Tužitelj je O.- b. županiji podnio zahtjev za pristup informacijama 22. studenog 2021., kojim je između ostalog tražio specifikaciju poziva za službeni mobitel župana za lipanj, srpanj i kolovoz 2019. Povodom zahtjeva tužitelja dostavljen je račun mobilnog operatera za traženo razdoblje, dok je dostavu specifikacije poziva u predmetnom razdoblju javnopravno tijelo prvog stupnja odbilo što je tuženik potvrdio

svojim rješenjem pozivom na odredbu članka 15. stavka 2. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15.).

7. Navedenom zakonskom odredbom propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka.

8. Navedenu odluku tuženik je donio nakon što je proveo test razmjernosti kojim je utvrdio da u konkretnom slučaju prevladava potreba zaštite prava na ograničenje propisana navedenom zakonskom odredbom, a sve iz razloga što brojevi telefona drugih osoba koji su pozivani sa traženog broja, predstavljaju podatke na temelju kojih se može utvrditi identitet osoba na koje se broj odnosi. Pri tome je tuženik ocijenio da je potpuno irelevantno hoće li se pozvana osoba javiti, te pravilno ukazuje da vjerojatnost prema kojoj su objavljeni podaci o brojevima telefona i osobama na koje se odnose predstavlja dodatni razlog za ograničenje prava na pristup informacijama. Tuženik je također ocijenio da župan prvostupanjskog tijela bez obzira što je podatak o broju njegovog mobilnog službenog telefona javno dostupan ima pravo na slobodu i tajnost komuniciranja kako i svaka druga osoba.

9. Razlozima na kojima temelji tužbu u ovom upravnom sporu tužitelj nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost rješenja tuženika. Naime, pozivanje tužitelja na preporuku Europske pravobraniteljice E. O. u svezi sadržaja sms poruka koje je predsjednica Europske komisije U. v. d. L. izmjenjivala s direktorom P. nije primjenjivo u konkretnom slučaju. Navedena preporuka donesena je u okolnostima nastalim na europskom tržištu vezano za dostavu potrebne količine cjepiva u okolnostima uzrokovanim pandemijom Covid 19 i ne može se sagledavati izvan specifičnih okolnosti u kojima je donesena.

10. Tužitelj smatra promašenim pozivanje tuženika na presudu Europskog suda za ljudska prava broj 12433/86 od 15. lipnja 1999., u predmetu Lüdi protiv Švicarske, međutim iako je ta presuda donesena prije no što je Republika Hrvatska ratificirala konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (Međunarodni ugovori, broj 18/97., 6/99., 14/02., 13/03., 9/05., 1/06. i 2/10.), stajališta navedena u toj presudi primjenjiva su na države članice. U konkretnom slučaju navedena presuda ne odnosi se na isti predmet spora kao što je predmetni, ali ukazuje na to da tražene informacije ulaze u doseg zaštite prava na privatnost kako je zajamčena odredbom članka 8. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

11. Također, pozivanje tuženika na odredbe Ustava RH i odredbe Zakona o kaznenom postupku u konkretnom slučaju predstavljaju dodatno obrazloženje tuženika kojim tumači činjenično i pravno stanje predmetnog spora.

12. Tužitelj se neosnovano poziva na odredbu članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama prema kojoj odredbi su informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne javnosti i bez provođenja postupka iz stavka 1. tog članka Zakona (i bez provođenja testa razmjernosti) osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak.

13. Navedeno iz razloga što je tužitelju dostavljena informacija o iznosu javnih sredstava koja su utrošena na plaćanje računa za poslovni mobitel župana O.-b. županije za traženo razdoblje i time je postupljeno u skladu s navedenom zakonskom odredbom.

14. Zahtjev tužitelja koji se odnosi na specifikaciju poziva za službeni mobitel župana u traženom razdoblju i prema stajalištu ovog Suda predstavlja zahtjev za pristup informacijama iz članka 15. stavka 2. točka 4. Zakona o pravu na pristup

informacijama te je u provedenom postupku pravilno i sukladno odredbi članka 16. stavka 1. navedenog Zakona proveden test razmjernosti i javnog interesa.

15. Tijekom žalbenog postupka tužitelj je isticao da je rješenje javnopravnog tijela prvog stupnja donijela neovlaštena osoba. U svezi s ovim žalbenim navodom tužitelj je dao iscrpno obrazloženje utemeljeno na odredbi članka 23. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.), a tužba ne sadrži razloge kojima bi ovo stajalište tuženika bilo dovedeno u sumnju.

16. Stoga je, nakon analize razloga na kojima tužitelj temelji tužbu u ovom upravnom sporu u odnosu na razloge koje je tuženik naveo u osporenom rješenju, ovaj Sud ocijenio da tužitelj nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost rješenja tuženika.

17. Tužitelj potražuje troškove ovog postupka pri čemu nije naveo u čemu se ti troškovi sastoje i koliko iznose, zbog čega Sud nije posebno odlučivao o ovom zahtjevu tužitelja.

18. Stoga je temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu 24. ožujka 2022.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner